

tepuha, prosila sta jesti, kar sta tudi dobila. V ugodnem trenutku sta izmaknili v pralnici več perila. Na dravskem mostu sta pometala od ukradenega v reko, kar ni bilo za njiju. Nekemu moškemu, ki je prišel mimo, sta ponudila štiri žepne robce in sta ga nagovarjala, naj bi jima bil na pomoč pri vplomu v Ptuj, od katerega sta si obetala sedem jurjev. Nagovarjani je javil zadevo policiji in ta je hitro prišla kradljiva tička.

Sin devetkrat zabodel očeta. V Grmu pri Podzemlju v Beli Krajini se je zgodil zadnje dni aprila zločin, kakršnega ne pomnijo tamošnji prebivalci že bogznanj kako dolgo. Pri posestniku Jožefu Bajuku, ki biva v Selih pri Semiču, živita kot prevžitkarja oče in mati. Gospodar Joža je prodal na Grmu gospodarsko poslopje. Proti prodaji so bili vsi domači in tudi njegov oče. Ko so prišli delavci razdirati poslopje (pod), da bi ga odpeljali, je prišel tja tudi Bajukov oče, da bi v zadnjem hipu preprečil prodajo. Ker je oče nagovarjal sina, naj ga posluhne, ga je nečloveški sin bliskovito devetkrat zabodel. Od številnih zabodljivcev sta dva smrtno nevarna, ker sta starčku odprla pljuča. Očetu je priskočil na pomoč Jožetov brat Martin, ki je imel toliko duhaprisotnosti, da je divjaškega brata odtrgal od očeta in ga je pri tem močno ranil po obrazu. Navzoči delavci niso utegnili poseči v družinsko žaloigro, ker se je vse tako hitro odigralo. Smrtnonevarno ranjenega očeta so prepeljali v bolnišnico v Novo mesto, nasilnega sina so oddali v zapor.

Neznanec ukradel delavcu ves denarni prihranek. V Družmirju pri Šoštanju je na podstrešju še neodkrit vlomilec in tat iz skrinje izmaknil delavcu Jožefu Žurmanu celotne prihranke v znesku 31 jurjev. Okradeni je zelo varčen in je pred nedavnim prodal podedovano zemljišče.

Družinski oče obupal. Iz Vranskega poročajo: Ustrelil se je Ignac Zorko, oskrbnik in gozdar pri dr. Robiču. Obupani je bil star 29 let ter zapušča ženo z otrokom.

spanje. Jutri pojdeva, če ti je prav, skupaj proti Dobrovljam pa se znava še grede tja kaj pametnega pomeniti.

Možic je imel svojo navado. Kadar je začutil, da mu leze pišča v glavo, ni hotel govoriti, ker se je bal, da bi mu jezik ušel in mu ga kaj polomil, kar bi po zdravi pameti ne bilo prav. Zato je kar naglo vstal, plačal in odkrevsal na svoje ležišče.

Jagra je obšla skušnjava, da bi šel k Jelenu na ples. Ko pa se je spomnil Cence, ki je morda na smrt bolna, je pustil to misel in se je tudi spravil spat.

Hude sanje so ga vznemirjale; plazovi so se trgali, mrtvi gamsi so moleli iz snega, pusti so škralbljali in noreli okoli njega in se mu režali sredi zasnežene planine.

Navsezgodaj se je že zbudil in ni mogel več zaspati. Vstal je in se odpravil nazaj, ne da bi počakal na mojstra Gašparja; niti kake pošte mu ni pustil. Hotel mu je pokazati, da se ne piplje za njegovo prijateljstvo in da mu je malo mar novic, ki jih ta bojda ima zanj.

Ob ednajstih dopoldne je bil jagar že v Dobrovljah, kjer je obiskal svojo nekdanjo rednico, Gašparjevo sestro Cenco. Staro, napol gluho babljo mu je prišlo odpirati; bila je Barba, Gašparjeva dekla, ki jo je Gašpar Cenci po sili poslal, da je imela koga za postrežbo.

Ženski pa se nista kaj prida razumeli. Barba je

Izpred sodišča.

Krvav zaključek družinskih preprirov pred sodniki. Pred senatom okrožnega sodišča v Mariboru je dajal te dni odgovor radi uboja svaka 31 letni delavec Iv. Vrbnjak iz Moravcev pri Ptuj. Obtoženi se je priženil pred petimi leti k Trstenjakovim. Kmalu so nastali prepri med njim ter taščo Jero Trstenjak in svakinjo Elizabeto, ker so vsi prebivali pod isto streho. Kadar koli je bil kreg ali spopad v hiši, so poklicali na pomoč v bližini stanujočega svaka Franca Trstenjak, kateremu je uspelo, da je prepirajoče se razmiril. Letos na Jožefovo so se pri Trstenjakovih skregali in spoprijeli. Kakor hitro pa se je prikazal v hiši pomirjevalec Franc, mu je zasadi Vrbnjak žepni nož v trebuh. Zabodeni je drugi dan podlegel poškodbi. Pred sodniki se je izgovarjal Vrbnjak s silobranom in je bil radi uboja obsojen na pet let.

Smrtonosen udarec z motiko pred sodniki. Pred sodnim senatom v Celju je dajal 27. aprila odgovor radi uboja Jožef Štrigl, 22 letni posestnikov sin od Sv. Florijana pri Šoštanju. Letos 30. marca je udaril v Topolšici z motiko po glavi Ivana Laha. Udarjeni je 3. aprila umrl radi počenja lobanje. Obtoženec se je izgovarjal s silobranom češ, da ga je hotel Lah udariti s topim predmetom in ga je on samo prehitel. Štrigl je bil obsojen na tri leta in na 500 Din povprečnine.

Slovenska Krajina.

Nov list, in sicer »Oglasnik« za prekmursko duhovščino smo dobili. Urejuje in tiska se v D. Lendavi. Ga priporočamo! Stane letno 30 Din.

Kdo je preprečil otroški tabor v Turnišču? Ta tabor so za leto 1935 zamislili »goreči duhovniki«. Na dekanijski konferenci v Bogojini je bila na dnevnem redu tudi ta točka. Nekateri starejši duhovniki so imeli resne porgisleke proti taboru, ki bi se naj vršil 15. avgusta — torej v največji vročini in na veliko prošenje v Turnišču. G. dekan je izjavil, da če ni soglasja, da tabora ne bo. To je resnica, vse drugo je ne-

resnica. Torej tudi ni res, da bi »prosveta« preprečila ta otroški tabor.

Kdo je odgovoren? Na fantovskem taboru v Črensovcih so se baje fantje in dekleta »ščipala« in temu da je krivo Prosvetno društvo v Črensovcih, ki je priredilo fantovski tabor. Tako?! Juda Iskarijot se je obesil, Kristus ga je pozval v službo; ali je torej Kristus kriv njegovega greha? Jugoslovanski škofje so določili evharistični kongres v Ljubljani; če so se kje tudi ob priliki tega kongresa zgodile kakšne nerodnosti, ali so škofje krivi tega ali mogoče papež, ki je celo poslal odposlanca na ta kongres? Pred več leti so na Stajerskem ubili dva fanta, ko je imel g. J. novo mašo; ali je on kri. tega greha, ker je povzročil, da so se fantje zbrali? Itd. Prosim vas, to je dosledno! Na fantovskem taboru je bilo nad 500 obhajil fantov in mož, ali ni bilo s tem in marsičem drugim narejenega marsikaj dobrega? Naši ljudje niso tako zabiti, kakor morda še kdo misli, in zato ne požrejo vsega, kar jim kdo nadrobl.

Šalamenci. Čitali smo, da je v Mačkovcih slaba cesta, pa tudi mi se lahko potožimo s tako ali pa s še slabšo cesto. Od gostilne Peček proti Sebeščanu je taka cesta, da bi jo bilo dobro fotografirati in sliko poslati na svetovno razstavo. — Je sploh neumna navada na Goriškem, da zemlja in blato iz cestnih jarkov mečejo na cesto in tako le ceste zapravijo, ne pa popravijo.

Sobotni. Prejšnji teden je obiskal našo gimnazijo g. kanonik dr. Žagar iz Maribora. Prišel je nadzorovati našega mladega, agilnega kateheta g. Šostareca.

Sv. Sebeščan. Dve vrli članici Prosvetnega društva, Fanika in Linika, sta stopili v zakonski stan. Fanika je odšla k Sv. Benediktu in jo bo naše društvo zelo pogrešalo. Obema obilo božjega blagoslova v zakonu!

Pobesnili pes. Klatil se je po naši Krajini, ugriznil tu in tam; prišel v drug kraj, pokazal na zunaj lepo vedenje in zato ga niso ustrelili. Vse ga je zasledovalo, pa zbal se je ga in šele po dolgem času je padel. Gospodarja ne morejo zaslediti, ker ni imel številke. Tako bi moral pa priti pred sodišče pes sam in smo radovedni, kako bi se zagovarjal. Zagovor bi menda bil, da ni imel slabega namena in z ugrizi ni hotel nihogar »zbanturati« in najbrž bi bil oproščen.

bila sitna in gluha, Cenca pa se je vedno kaj kregala in godrnjala.

Ko je stopil jagar v sobo, je našel Cenco napol sedečo in naslonjeno na blazine. Nekaj trenutkov ga je gledala, potem je vstala in ga z obema rokama prijel za desnico in jo nežno stisnila. Na prvi pogled je spoznal, da ji ni tako hudo, kakor se je bal, da ji je. Očitno je bilo, da ji je veselje, ki ga je imela s svidenjem, dobro delo. Sicer je morala zopet vstati, toda govorila je kar v enem in tako živo kakor prej kdaj, ko je bila še zdrava.

Ker Barba jagru ni kar hitro postregla, se je Cenca razburila in jela kregati, tako da jo je začelo dušiti. Jagar ji je pa govoril z mehkim glasom, kakor ga pri njem nisi bil vajen, in jo je potolažil. Nasmehljala se mu je in se pomirila.

Več ko dve uri je ostal pri nji in se pogovarjal z njo. Ko ji je pripovedoval o svoji nesreči z gamsi, se je razjokala in šele čez nekoliko časa je dejala trpko:

»Moj ubogi pob! Čisto zdelal se boš v planini. Grof bi pač lahko videl, kako težka je taka služba, in bi ti kako drugo dal. Zaslužiš jo.«

»Zadovoljen sem s to,« je rekel jagar.

»Pa jaz nisem. Take nisem mislila, ko sem grofa zate prosila. Pojdem še enkrat k njemu; mu moram povedati.«

Jagar je odkimal.

Da bi bolnice preveč ne utrudil, je šel popoldne

eden najbolj drznih in najboljših skakalcev Ray-Wood. Splezal je na 63 m visoko ograjo mosta in je skočil z glavo navzdol v vodo. Glavo si je sicer zavaroval s čelado, veter ga je v zraku obrnil in priletel v vodo tako nesrečno, da si je zlomil hrbtenico in je bil koj mrtev.

Zvočniki v tramvaju

Ravnateljstvo cestnih železnic v Melbourneu (Avstralija) si je prvo izmislilo novoto, ki jo bodo posnemali gotovo tudi po ostalem svetu. V Vozove cestnih železnic je dala postaviti zvočnike, ki sporočajo občinstvu postaje ali prestopišča. Za to sporočanje skrbi vozač. Na ta način se sprevoznik razbremenil in se lahko

Pri padcu se zadušila. V naselju Vaneče pri Puconcih se je zgodila v noči izredna smrtna nesreča. Katarina Horvat, 45letna posestnikova žena, se je mudila na gostiji in se je vračala pozno na večer sama proti domu. Na povratu ji je spodrsnilo na polzskem pobočju, padla je in udarila močno z glavo na tla, da je obležala nezvestna. Ko jo je našel drugo jutro njen mož, je že bila mrtva. Preiskava je dognala, da se je zarila ženska, ko je padla, z obrazom v raz-

močeno zemljo in se je v nezvesti zadušila, ker ni bilo nikogar, ki bi jo bil dvignil.

Obsojena mladoletna ubijalca. V soboto, dne 1. maja je obravnavalo mariborsko sodišče uboj v Veliki Poljani, kojega smrtna žrtev je postal 20 letni posestnikov sin Jožef Gjörkeš, ki je bil v pretepu zaboden v srce. Kot krivca sta bila obsojena 18 letnih Stefan R. na dve leti in 15 dni zapora, Ivan G. na eno leto in šest mesecev ter 15 dni zapora.

DRUŠTVENE VESTI

Tabor fantov in mož pri Materi božji na Ptujski gori za dekanije: Ptuj, Dravsko polje, Zavrč, Velika Nedelja, Jarenina, Maribor desni breg, Maribor levi breg in Slovenska Bistrica, bo v nedeljo 23. maja. Podroben program bomo še objavili. Vse župnije navedenih dekanij prosimo za sodelovanje, da bo tabor dostojna manifestacija katoliške in slovenske zavesti naših fantov in mož. Ob tej priliki bomo na najlepši način proslavili stoletnico knjige »Življenja srečen pot«, katero je veliki škof poklonil naši mladini.

Križeval pri Ljutomeru. Krajevna Kmečka zveza pri Sv. Križu priredi takoj po ranem sv. opravilu 9. maja v Slomšekovi dvorani gospodarsko predavanje, kjer bo govoril o raznih perečih gospodarskih vprašanjih kmečki strokovnjak. Pridite torej vsi stanovski tovariši, da si postavimo smernice za bodoče delovanje ter se vzdramimo za naš kmetijski pokret, katerega bomo dosegli edino v naši stanovski organizaciji Kmečki zvezi. Torej v nedeljo 9. maja na svidenje v Slomšekovi dvorani!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Veliko zanimanje vladaja za igro »Jurij Kozjak«. Prva predstava bo v nedeljo 9. maja po večernicah, druga na predvečer birme v ponedeljek 10. maja ob osmih zvečer, obakrat na prostem pred cerkvijo. Sodeluje 115 ljudi. Nastopi s konji, romarske procesije, napad Turkov, petje, zvonjenje, bučanje orgel, koralni spev menihov, zahvalna pesem: to bo vsekakor senzacija nad senzacijo. Za ogrom-

bolj posveti svoji službi občinstvu. Novoto bodo preizkusili najprvo na posameznih progah. Če se bo obnesla, jo uvedejo po vseh avstralskih mestih.

Nova past za žuželke

V južnoafriških sadovnjakih sedaj preskušajo nov aparat, ki je tako narejen, da more v najkrajšem času poloviti ogromno množino škodljivih žuželk. Ta aparat je tri in pol metra visok in votel steber, ki ni težak ter ga lahko naglo prenašajo, kamorkoli bi bilo potreba. Na vrhu stebra je pritrjen žaromet, ki širi okoli sebe močno zelenorumenkasto luč. Ta luč ima ponoči tako lastnost, da že na velike daljave mami in vabi k sebi velike mno-

malo v trg, obljubil pa je, da se vrne in da ostane čez noč pri njej. Cenco je to tako ganilo, da so se ji ulile solze in mu je rekla, da nikoli ni kakega človeka tako rada imela kakor njega.

Jagar pa ni ostal samo to noč, ampak še tudi ves naslednji dan in tudi drugo noč pri svoji rednici. Ta se je vedno zopet spominjala njegovih otroških let v Črnem borštu, toda nečaj, kar bi bila rada povedala, ji ni in ni hotelo z jezika. Večkrat je s presunljivim pogledom obstala na obrazu mladega moža in ga gledala, kakor da preži na nekaj. Ko je v pogovoru mimo grede omenil, da je v mestu srečal Gašperja, je obstrmela in iznenadeno vprašala:

»Ali ti je kaj povedal?«

»Povedal, da! Tisto, da ste mi zapisali,« je dejal odkrito; »pa me ne veseli.«

»Zakaj ne? Ali ti je premalo?«

»Zlomka, saj nisem tako na denar! Zaradi mene si lahko sto let učkate.«

»Moj ljubi pob!« je zaihtela, več pa ni mogla reči, ker jo je posilil kašelj in jo je spet začelo dušiti.

Pozneje je vprašala:

»Ali ti je Gašpar še kaj drugega pravil? Gašpar rad čenča.«

»Namigoval je že tako, kakor da še kaj ve; povedal pa ni. Ga nisem silil.«

»Gašpar je star osel; dela se, kakor da je Bog ve kaj, ne ve pa ničesar,« se je jezila Cenca.

Zopet je minulo nekaj časa. Cenca je jela trdo

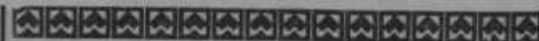
ne žrtve, ki so s temi v zvezi, nas boste najlepše poplačali s svojim obiskom. Na svidenje!

Sv. Vencel pri Slov. Bistrici. »Narodna knjižnica« priredi v nedeljo 9. maja igro v treh dejanjih »Po trnju do cvetja«. Vsi vjudno vabljeni!

Sv. Jurij ob Taboru. Naše Kat. prosvetno društvo deluje z vsemi močmi. Celo zimo smo imeli prosvetne večere, na katerih so razni predavatelji predavali o raznih koristnih rečeh, imeli smo tudi sklopična predavanja (Evhariistični kongres v Ljubljani i. dr.). Igrali smo igre: »Zgubljena ovca«, Medvedovo dramo »Črnošolec«. Igra je lepa in nobenemu ni bilo žal, da jo je šel gledat. Igralci so vloge rešili prav dobro in so bili nagrajeni za svoj trud z burnim odobravanjem gledalcev. Ker pa marsikateremu ni bilo mogoče pretetko nedeljo v Katoliški dom na igro, se igra »Črnošolec« ponovi na praznik Vnebohoda ob treh popoldne. Vabimo vsakega, ki še

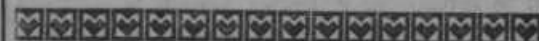
Odprta noč in dan so greba vrata.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Dne 14. aprila smo položili k večnemu počitku truplo blagopokojnega Franca Lužnik, bivšega kmeta v Spodnji Voličini. Bil je svoj čas skrben gospodar, do smrti dober katoličan in mnogo let stalen naročnik »Slovenskega gospodarja«. Zapu- stil je dolino solz v 74. letu svoje starosti. Zvonovi, katere je rajni pred 15 leti s svojimi konji pomagal pripeljati iz livarne iz Maribora,

Za sv. birmo —

molitvenike in rožnive v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuju. — Kupujte katoliške molitvenike v katoliških knjigarnah.

ni igre videl, da jo pride pogledat. Vstopnina je zelo znižana radi ponavljanja in stane prvi sedež 6 Din, drugi 4 Din, stojlišče 3 in za otroke 2 Din.

Velenje. Prosvetno društvo v Velenju vjudno vabi, da bi v velikem številu poselili v nedeljo 9. maja in 23. maja ob treh popoldne v društvenem domu narodno igro »Revček Andrejček«. To bo zadnja igra v tej sezoni in se bo ves čisti dobiček daroval gasilski četi v Šaleku, da se ji omogoči nakup brizgalne. Zato ste prav vsi vabljeni!

Vojnik. Po uspelem materinskem dnevu smo se začeli pripravljati za veliki farni dan, v okviru katerega bomo igrali Drabosnjakovo »Kristusovo trpljenje«. Nastopilo bo okoli dve sto igralcev. V nedeljo je bilo v »-« namen zborovanje, ki se ga je udeležilo ogromno število fantov in deklet. Kdor se zborovanja ni mogel udeležiti, se lahko še prikladi za sodelovanje. Po 9. maju začnemo z rednimi vajami.

so mu za plačilo zapeli turobno pesem. Domači moški pevski zbor mu je zapel žalostinke pri slovesu od doma in pri odprtem grobu. Da je bil rajni splošno čislán, je pokazala številna udeležba pri njegovem pogrebu in mnogi nagrobni venc. Pogrebelci so zložili 100 Din za afrikanke misijone. Darovalci se naj zavedajo, da so na visoke obresti naložili ta denar. Najlepša hvala!

požirati, potem je nenadoma dejala s čisto drugim glasom:

»Anza, ne smeš mi zameriti, če sem ti storila kako krivico!«

»Kaj neki!« je odvrnil.

»Jaz sem bila strašno huda, ko te je moj rajni dal h komedijantom. Pa saj veš, kako sam svoj je bil.«

»To pač ni bilo kaj! Saj mi je bilo dobro pri cirku, in kar ugajalo mi je. Še danes bi bil tam, ko bi mojster Oštir tako nanagloma ne bil umrl, da smo se vsi razleteli.«

»Pa bi ti bila morala potem, ko si se vrnil in me prišel vprašat, pri sebi obdržati ali ti pri grofu kako boljšo službo izprositi.«

»Moja služba je dobra. Veselila me je do zadnjega, ko me je zadela ta nesreča z gamsi.«

Beseda se ni sukala tako, kakor bi bila Cenci po volji. Vedno zopet se ji je izmuznila, ko je že upala, da si bo odvalila kamen, ki ji je ležal na srcu in jo moril.

Drugo jutro, ko se je jagar poslavljaj, je še enkrat poizkusila. Z obema rokama ga je držala za desnico in je rekla s drhtečim glasom:

»Anza, ali mi boš ohranil lep spomin, ko bom umrla?«

»Bom,« je obljubil. »Dobri ste mi bili.«

»Ko bi pa le bilo kaj, kar bi mi moral odpustiti?«

»Nimam kaj, da bi vam odpustil.«